

LVIII.

Betænkning

over

Udkast til Lov; angaaende Behandlingsmaaden af de ved Krigens Slutning i Januar 1851 i Landmilitairetatsens Tjeneste værende Krigsreserveofficerer og midlertidigt ansagne civilmilitaire Embedsmænd og Betjente.

Afgiven af Folkethingets Udvalg.

Naagt det i nærværende Sag nedsatte Udvalg har troet at burde foreslaae ikke faa Uendringer i det forelagte Lovudkast, vil Thinget dog let skønne, at Principerne i dette ikke ere betydeligt fravegne. De fleste af vore Uendningsforslag ere begrundede i Duffet om at skaffe de omhandlede Personer en noget bedre og til deres Fortjenester mere svarende Stilling. Heri er navnlig det Forslag begrundet, at der skal gives Tillæg efter den Tid, hvori Bedkommende have gjort Tjeneste: et Hensyn, som baade i sig selv synes berettiget, og som desuden er gjort gjældende baade i Pensionslovene og andre Love, der have havt til Formaal at yde Anerkjendelse til Personer, der have tjent Staten. Ligeledes have vi troet, at Staten burde gjøre Sit, for at det ikke skulde komme Noget til Skade, at han for at tjene i Krigen har opgivet sin tidligere Stilling; og, forsaavidt denne derfor har bestaaet i nogen Stats-Ansættelse, der kunde give Adgang til Pension, have vi foreslaaet, at Bedkommende skal være berettiget til en saadan, og at de Nar, hvori han har gjort Krigs-

tjeneste, skulle komme ham tilgode ved Pensionsberegningen.

Den i Lovudkastets § 1 indeholdte Grundsaetning have vi tiltraadt, men tillige troet, at det Anerkjendelses-Princip, som Motivterne gjøre gjældende, dog maatte medføre, at man tilstod en Gratification til dem, der som Frivillige vare indtraadte i Armeen, før Værnepligtsloven udkom. — De i § 2 omhandlede Personer ere saa faa, og have ved at deeltage i 3 Mars Felttog erhvervet sig en saadan Fortjeneste, at vi ikke have anseet det for nødvendigt eller rigtigt at grunde en særegen Klasse for deres Bedkommende; som Følge heraf, ville de efter vort Forslag komme ind under Reglerne i § 4. — Forsaavidt det i Udkastets § 3 hedder, at de der omhandlede Personer kunde blive pensionerede formedelst Svagelighed eller anden dem utilregnelig Marsag, have vi troet det rigtigst udtrykkeligt at antyde, at saadan Marsag ogsaa vilde kunne ligge i den kommende Reduction; og vi have da anseet det for ønskelig, at Krigsbestyrelsen dog i nogen Tid kunde forbeholde sig deres Tjeneste. I Henhold dertil, have vi foreslaaet, at de skulle kunne sættes paa Wartpenge, efter Loven af 5te Januar 1851, dog at de ikke faae ringere Indtægt end i deres tidligere Stilling som Underofficerer — Noget, hvorom der iøvrigt neppe kan blive Tale; — men vi have da ment ogsaa at kunne forbeholde dem Ret til extraordinairt at vælge, om de ville pensioneres efter Loven af 5te Januar 1851 eller Loven af 9de April 1851.

I § 4 have vi, foruden de ovenberørte Forslag til at forbedre de Officerers Stilling, som vælge strax at tage Afsked, endvidere indstillet, at den foreslaaede Capitulationstid bortfalder, og at det skal staae baade Krigs-